

چند نکته

تا کنون با کدام یک از موارد زیر روبه‌رو شده‌اید؟! برای کاری به سازمان یا اداره‌ای مراجعه کرده‌اید و بعداً متوجه شده‌اید که مسئول مربوط کارتان را درست انجام نداده است!

به مدرسه فرزندتان رفته‌اید تا از وضعیت تحصیلی او آگاه شوید. اما دریافته‌اید که مدرسه متأسفانه اطلاعات منظم و مرتبی از او ثبت نکرده است!

در روزی موعود برای گرفتن وام خود به بانک مراجعه کرده‌اید اما به شما گفته‌اند مدارکتان ناقص است!

همراه بیمارستان به بیمارستان رفته‌اید و دیده‌اید که کارکنان اعم از خدمتگزار، بهیار، پرستار، پزشک و... هیچ یک کار خود را درست انجام نمی‌دهند!

و دیگر برخوردهای متعدد اجتماعی که روزانه همه ما با آن‌ها مواجه هستیم.

احتمالاً شما هم با خواندن عبارتهای بالا، خاطرات تلخ و شیرینی در ذهنتان نقش می‌بندد که برخوردی خلاف انتظارتان رخ داده و در شرایط بحرانی که داشته‌اید، تا مدت‌ها درگیر شده‌اید.

با تأمل در این رفتارها، این واقعیت تلخ خودنمایی می‌کند، که متأسفانه همه ما - و نه تنها گروهی خاص - در انجام درست کامل وظایف خود کوتاهی می‌کنیم و به قول معروف کارها را "سمبل" می‌کنیم. آیا شما فکر نمی‌کنید یکی از مهم‌ترین دلایل شکل‌گیری چنین رفتاری در ما، آموزش و تربیت مدرسه‌ای است؟!

دوستان و همکاران محترم (مدیر، معاون و معلم)! گاهی ما نیز آگاهانه یا ناآگاهانه در "سمبل کاری" و یا انجام ندادن درست کارها نقش داریم و چه بسا نقش اساسی! در حالی که یکی از مهم‌ترین وظایف همهٔ معلمان در قبال ۱۲ سالی که دانش‌آموزان با ما هستند این است که آن‌ها را برای درست و سالم انجام دادن کارها در سراسر زندگی‌شان تربیت و تشویق کنیم. به آن‌ها تمرین مهارت‌های نظم در امور و درست انجام دادن کارها را بیاموزیم تا در آینده در هر پست و مقامی که قرار گرفتند وظیفه‌شناس و درستکار باشند. دقیق‌تر بگوییم:

دقت ما در ارائهٔ درست و کامل مطالب درسی منطبق با شیوه‌های تدریس، داشتن دغدغه یادگیری کامل مطالب توسط دانش‌آموزان، پی‌گیری درست و جدی انجام تکالیف، تصحیح درست و بر اساس ضوابط برگه‌های دانش‌آموزان، دقت در برنامه‌ریزی درست برای فعالیت‌های پرورشی، مانند برگزاری مراسم و اردوها، انجام دلسوزانه و مسئولانه کارهای اداری دانش‌آموزان توسط کارکنان دفتری مدرسه و موارد متعدد دیگر زمینه‌ها و بسترهای مناسب برای آگاهی دادن دانش‌آموزان برای انجام صحیح کارهاست. چرا که دانش‌آموزان، بیش‌تر از رفتارهای ما می‌آموزند تا از حرف‌هایمان!

همه ما با انجام صحیح کارها و ایجاد فضاهای متعدد تربیتی برای انجام کارها آن‌چنان که بایسته و شایسته است نقش مؤثر خود را ایفا می‌کنیم. چنان که نقل شده است: زمانی که «ابراهیم» فرزند خردسال پیامبر خدا (ص) از دنیا رفت، آن حضرت (ص) هنگام دفن داخل قبر کودک رفت و خللی در آن مشاهده کرد لذا آن را با دست خود درست کرد و فرمود: اِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا فَلْيَتَّقَنَّ (وسائل الشیعه، ج ۲، ص ۸۸۳) «هر کدام شما کاری کرد پس آن را متقن و درست انجام دهد.»

پیام روز درختکاری، روایت مشابهی از جریان تربیتی کلاس است. باغبان، همانند معلم، نهالی را باغبانی می‌کند. آفت‌هایش را می‌زداید و شاخه‌های اضافی‌اش را هرس می‌کند و این هرس کردن و مراقبت را به‌صورت مداوم بی‌می‌گیرد.

علی‌رغم دردی که در نهال ایجاد می‌شود و تلاشش برای رشد شاخه‌های اضافه و شاید مقاومت در این پیرایش (!) باغبان با صبوری و معرفت جهت بارور شدن شایسته نهال، به چیدن شاخه‌ها ادامه می‌دهد. حتی گاهی برای صاف شدن آن و رشید شدن قامت نحیف نهال، ناگزیر از بستن آن به عمودی مستحکم می‌شود و راست قامتی را به نهال می‌آموزد تا پس از آن مستقل به رشد خود ادامه دهد.

همان‌طور که باغبان اگر چه آموزش‌های لازم را برای پرورش نهال دیده است اما نیک می‌داند که همواره نیاز به نو شدن و استفاده از تجارب خوب دیگران را دارد، متولیان تربیت در مدرسه (مدیر، معاون، مشاور، معلم) نیز باید برای تربیت درست دانش‌آموزان مدام آموزش ببینند و تلاش در جهت افزایش آگاهی‌های مورد نیاز خود برای پاسخگویی به نسل جدید را بر خود واجب بدانند و سعی خویش را در ارتباط برقرار کردن با تجارب مناسب به کار بندند. و این گونه است که مدرسه‌شان چون باغی پر از شادابی و زیبایی به بار می‌نشیند و حاصل آن رشد یافتگی نونهالان و نوجوانان خواهد بود.

جا دارد پرسیم اگر باغبان کوچک‌ترین بی‌توجهی و راحت‌گیری در انجام وظایف خود داشته باشد، چه بر سر این باغ پر طراوت خواهد آمد؟

ما بهترین نمونه در این الگوی تربیتی را در سیرهٔ تربیتی حضرت زهرا (س) دیده‌ایم که در جایگاه مادر امامت، در فرصت محدودی که در این دنیا داشت با توکل به خدا و تلاش‌های بسیار زیاد طراوتی همیشگی و پایدار از بوستان امامت را برای بشریت به جا گذاشت.

امیدواریم با استعانت از رب‌العالمین و کسب معرفتی شایسته از این سیره، به تلاشی شایسته در این مسیر انسان‌سازی ادامه دهیم و تعهدات حرفه‌ای خود را فدای کاستی‌های بستر آموزش نکنیم.

سیدرضا حسینی

پیشنهاد اول سردبیر
بچه‌ها موم نرم نیستند
را در صفحه ۱۳ بخوانید.

پیشنهاد دوم سردبیر
دست‌هایی که می‌بینند و می‌شنوند!
را در صفحه ۳۰ بخوانید.